

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2018/7

Összetartozásunk Napja

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

A közösség védelmében

(Püski Lajos ígéhirdetésének vázlatja)

Ki szereti a természetfilmeket?

Megnéziünk egy pár perces részletet az afrikai Serengeti Nemzeti Parkban készült felvételtől, ahol a zebra és gnú csorda legelt, egy zebra pedig egyedül elhagyta a közösséget, és így a magas fűben lapulva oroszlán áldozata lett.

Ezek után olvassuk el a Szentírásból az 1Pét 5, 6-11 részt.

Három gondolatot szeretnék megfogalmazni a minket megszólító ígéből.

Figyelmeztetés:

Szép a világ – de veszélyek is vannak.

- Belső veszély – az alázat hiánya.
- Külső veszély – az ördög mint ordító oroszlán, szerte jár, keresve kit nyeljen el. Ebben az ellenséges világban egyedül nagyon kiszolgáltatottak vagyunk.

Ígéret:

A minden kegyelem Istene segíteni akar nekünk.

- Múlt: Krisztusban elhívott az Ő örök dicsőségére, önmagával, népével való közösségre.
- Jelen: gondja van ránk, bár szenvedéseket is enged.
- Jövő: maga fog felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni, megalapozni igéje és a közösség által.

Feladatunk:

Megmaradásunk útja örök dicsőségére:

- Legeltessétek az Isten közöttetek lévő nyáját.
- Alázzátok meg magatokat pásztorbotja alatt.
- Gondjainkat Rá vessük, közösségében maradvá.
- Legyünk józanok, és ne vakmerősködjünk.

Vigyázzunk, a közösségben megmaradvá álljunk ellen a hitben! Ámen!

Te is jössz gyüleibe?

Kevés alkalom egyike lehet az ember életében, amikor büszke arra, hogy régi bútordarabnak nevezik. Ez alkalom számomra az idei Összetartozásunk Napján volt, amikor többek között ezzel a kedves szókapcsolattal hívtak ki Lajos bácsi a bizonyításhoz. Nem tudom, hogy egy 20 éves bútordarabot mennyire lehet réginak nevezni, de annyi bizonyos, hogy ez a kb. 20 év csak pár évvel kevesebb, mint a bútor eddigi élete. Erről a gyülekezet közösségben eltöltött időről beszélhettem az Összetartozásunk Napján.

Nagyjából 2-3 éves lehettem, amikor édesanyámmal, nagymamámmal, az ő testvérenek hívására elkezdtünk járni a gyülekezetbe. Az utóbbi 10 évben azonban már csak édesanyámmal ketten tudunk jönni.

Ahogy mondani szoktam én még a Cili mamás és Ildikó néni nemzedékhez tartozom. A vasárnapi gyerekorák, a szereplések, a táborok, mind-mind a gyermekkort jelentették nekem.

Azonban a konfirmáció, és az azt követő 10 év az, amely leginkább meghatározó volt számomra, és az egész ifi számára. A kezdeti kissé lüke társaságból, az évek folyamán erős csapatává váltunk. Rengeteg

közös élmény köt össze minket. Természetesen itt is kiemelendő a tábor, a tábori szolgálatok: láthatatlan színházak, esti áhítatok, táborgyertyák.

Összetartó közösség, megtartó erő volt számomra a Matuzsálem ifi, amely nagyjából egy éve olvadt be az egyetemistákat tömörítő Mixifibe.

Jelenleg az istentiszteletek mellett péntekenként a Mixifibe járok alkalmakra. A gyülekezet életében egyre jobban próbálok részt venni – ifjúsági szolgálatos alkalmakkor a jelenet koordinálása, gyülekezeti alkalmak szervezésének segítése, tábori újság stb. – és valahogy meghálálni mindazt, amit én itt kaptam. Pár évig ifivezetőként többedmagammal vezettük a Matuzsálem ifit.

Lajos bácsi megkeresésekor nagyon örültem annak, hogy a közösséghez tartozásról beszélhetek, hiszen úgy érzem, hogy erről nem csak itt, hanem bárhol bármikor szívesen beszélek.

Sokat gondolkodtam azon, hogy hogyan is tudnám azt leírni, mit is jelent nekem a gyülekezet. Mégis, az a „fogalom”, amely minduntalan eszembe jutott ilyenkor, és amely teljes egyenlőséget jelent számomra a gyülekezettel, az a család volt. Klasszikus értelemben a család szót mondjuk (minimum) a gyerekek-szülők-nagyszülők hármására szoktuk használni, vagy egy együtt elköltött vasárnapi ebédként, közös karácsonyi ajándékbotrásként szoktuk elképzelni. Ez az, ami nekem ebben a klasszikus és vágyott értelemben sohasem adatott meg. Azonban valamiképpen megadatott itt, a gyülekezet közösségében. Mert itt láthatom azt, hogy egy apuka hogy

játszik a gyerekével, hogy veszi fel az ölébe, itt – a mai napon például – átélhetem a közös vasárnapi ebédet, láthatok e nagy családon belül kis családokat. Mert itt kaptam testvéreket, húgokat, nővéreket, bátyákat, öcséket, és apákat is.

Szabó Magda egyik könyvébe írja ezt, egy kislányról, aki árván maradt: „Ha egy kisgyerek árván marad, annak apja lesz az egész világ.” Én ugyan nem maradtam árván, de azt elmondhatom, hogy családom lett az egész gyülekezet, mert itt tudom megélni mindazt, ami nem adatott meg. És ez óriási ajándék nekem, amelyet néha úgy érzem, nem is érdemeltem ki.

A másik gondolat, ami eszembe jutott a készülés során, az az volt, hogy milyen a gyülekezet közössége, azokhoz a közösségekhez képest, amiben szintén jelen vagyok.

Néha el szoktam gondolkodni azon, hogy mennyire más ez a közösség, mint a többi, melyekhez tartozom (egyetemen, munkában, sportban, másik baráti társaságban). És olykor hiányérzetem is van ezekben a társaságokban, hiányzik valami plusz, valami más. Az ezekben a közösségekben megélt legnagyobb öröm össze se mérhető azzal a boldogsággal, amelyet egy-egy gyülekezethez kötődő alkalomkor átélhetek.

Ez a hiányérzet azonban át szokott váltani az abbéli örömbé, hogy, nekem van egy ilyen közösségem.

És milyen csodálatos, hogy van! Ilyenkor jön rá az ember, még egy ilyen régi bútor-darab is, mint én, hogy nem a közösségbe tartozásban, hanem az Istenhez tartozásban vagyunk egyek.

Gyuris Adél Kinga

A Nagyerdei Gyülekezet az életünkben

Mit jelent számomra a Nagyerdei Gyülekezet?

Hová visz az út?

Felgyorsult rohanó világban élünk, az emberek türelmetlenek, kétségek és félelmek között élnek. Az elégedetlenség kényszere hajtja kívánságaink motorját de van-e megállás? Igen.

Van egy hely, a gyülekezet, ahol megállhatunk, elcsendesedhetünk, és teremtő Istenünkre figyelhetünk. Mert Ő minden nap szól hozzánk, gondoskodó, óvó kegyelme kísér utunkon, és szeretete minden kétséget kizárva velünk van.

Hogyan lettem a Nagyerdei Gyülekezet tagja?

Az Ő gondoskodó szeretete által kaptam keresztyén családot, és Jézus tanításait már gyermek koromban a szívembe fogadtam. Majd középiskolás koromban személyes megváltómnak fogadtam el Őt. Egyetemi éveimben és az azt követő időszakban fiatal építészként bele vettem magam a munkába és az életbe. Isten szerepe az életemben háttérbe került.

Azonban Isten nem mondott le rólam. 2004 pünkösdi ünnepén megszólított, és magához hívott. Óriási elhívást éreztem szívemben, hogy akkor még barátnőmmel, Lillával átlépjem a gyülekezet kapuját. Én bátran igent mondtam. Ez volt az első találkozásunk a Nagyerdei Gyülekezettel. Megérkeztem, hogy találkozzak Istennel, szeretete újból megérintett, és megértette, hogy Neki célja van az életemmel. Ő Tőle kaptam a szívembe elhívást, hogy tegyem az Ő akaratát. Megértettem hogy az Ő ajándéka életemben Lilla. Ekkor már közös döntésként született meg bennünk, hogy életünket Isten szövetségében szeretnénk leélni. Mert a „hármass fonál” kiállja

az idők próbáját. Így indultunk el 2005. július 9-én, házasságkötésünk napján közös életutunkra, amelyre Szász Barna bácsi kérte Isten áldását. Isten gazdagon megáldotta a Rá bízott közös életünket. Három gyermekkel ajándékozott meg minket, és családi életünk középpontjában attól a naptól fogva a szeretet van. Sokan félve kérdezik, ez hogyan lehetséges? De erre csak egy magyarázat van: Isten szeretete, amely olyan gazdagon kiáradt felénk nap mint nap, hogy az nem fogy el soha. Ha egyszer életünk végén megállunk, és visszanezünk a mögöttünk hagyott évekre és feltesszük a kérdést, hogy mi is volt fontos az életünkben, akkor Pál apostol szava lehet a válaszuk. „Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három közül pedig legnagyobb a szeretet.”

Ha két szóban össze kellene foglalni, hogy mit jelent számomra a Nagyerdei Gyülekezet, akkor azt mondanám: Isten szeretetét! Szeretet közösséget Istennel, az Ő egy szülött fia által és a benne hívó keresztyén testvérekkel.

Kimondhatatlanul hálás vagyok Istennek, hogy megajándékozott engem és családomat a Nagyerdei Gyülekezet szerető közösségével. Hálás vagyok az ifis testvérekért és bátorítom őket, hogy

A Nagyerdei Gyülekezet az életünkben

merjék teljes hittel rábízni életüket Istenre. Hálás vagyok az idősebb testvérekért, akik előttünk járnak a hitben, és példájukkal erősítik gyülekezetünket.

Köszönöm, hogy így együtt lehetünk gyülekezetünk „építő kövei” és 1Pét 2, 5. verse alapján kérem Isten áldását gyülekezetünkre.

„Ti magatok is mint élő kövek épüljetek fel lelki házzá”

És ahogyan az életben nehézségekkel is szembe kell néznünk, úgy a gyülekezetben is teljes hittel valljuk:

„Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, mint akik az Ő végzése szerint hivatalosak.” Róm 8, 28. Így kérem a Nagyerdei Gyülekezetre Isten áldását.

Fésüs Péter

Kisiskolásként keresztelkedtem, és konfirmáltam szüleim biztatására a kistemplomi gyülekezetben. Itt ültem végig izegve-mozogva az alkalmankénti istentiszteleteket. Nem is tudtam akkor még ezzel mit kezdeni. Főiskolás és egyetemi éveim alatt ezek az alkalmankénti látogatások is megszűntek. Férjemet megismerve még a kapcsolatunk elején eljöttünk ide, pont ebbe a gyülekezetbe. Ekkor még látogatóként. Itt indult a közös hitéletünk. A kapcsolatunk előrehaladtával kezdtem a hitben is megerősödni. Mivel ő még ekkor nem volt megkeresztelve, viszont jóval előttem járt ezen az úton, így elhatározta, hogy megkeresztelkedik, és konfirmálni is szeretne. Mínderre a nagytemplomi gyülekezetbe került sor. Szász Barna bácsihoz jártunk együtt konfirmáció előkészítőre, ami felnőttként már nekem is sokkal ért-

hetőbb és érdekesebb volt. Nagyon jó volt ezen együtt részt venni. Az esküvőnk is a Nagytemplomban volt szász Barna bácsi vezetésével. Négy éven belül két kisfiunk született, Marcell és Bence. Egy költözést követően gyülekezetet is váltottunk. Ismét ellátogattunk ide, ebbe a gyülekezetbe, és itt is maradtunk. Kislányunk Hanna már itt született. Azóta a gyerekek és mi is nagyon jól érezzük itt magunkat, megtaláltuk a társainkat. Ahogy Bőjte Csaba mondja:

“A családnak egy téglá az épületben, ami önmagában könnyen sérül. A ház összedől, ha az építőkövek szétporladnak. Egy fa a pusztában ki van szolgáltatva a szélnek, bármerről is jön. Az erdő életadó közösségében nagyobb eséllyel áll ellen a vihar pusztításának, mert társai vannak, akikkel közösen fogják fel a szelet. Fontos, hogy ne magányos fák legyünk, hanem erdők, hatalmas, szép, egészséges ligetek, melyeken az élet vihara nem tud kifogni.”

Nekünk ez a liget a gyülekezet, ami utat mutat, menedéket ad, bátorít és mindenben támogat. Hálás vagyok, hogy a gyermekeink egy ilyen közösségben nőhetnek fel.

Fésüs Lilla

Összetartozásunk Napja

Két héttel az államvizsgálója előtt, másra sem tud gondolni az ember, mint a tanulásra és a rengeteg tételre, amelyek csak arra várnak, hogy megtanulják őket. Így hát engem jelenleg leköt a tanulás, viszont ennek ellenére fel sem merült bennem a kérdés, hogy kihagyjam-e most az Összetartozás Napját. Azt gondolom, nagyon jól tettem, hogy részt vettem az alkalmon, sőt, férjemmel együtt az elsők voltunk a jelentkezési listán. Ezt valóban kár lett volna kihagyni, ugyanis egy ilyen esemény jó érzéssel tölti el az embert, és még a vizsga miatti feszültséget is képes elfelejteni.

Találkozhatunk gyülekezetbeli testvéreinkkel – nem csak egy istentisztelet erejéig, amely egyébként ilyenkor még különleges is. Nagyon szeretem a rendhagyó istentiszteleteket, ahol többek között tábori dalokat énekelünk zenekari kísérettel. Érdekes verseket, történeteket, gondolatokat hallgathattunk most meg, és mindezek mellett még bizonyoságtételek is elhangzottak. Fontosnak tartom ezeket, ugyanis jobban megismerhetjük a gyülekezet tagjait, erőt meríthetünk mások hiteles élettörténetéből. Persze nem mindenki számára oly könnyű feladat kiállni ennyi ember elé, őszintén beszélni önmagáról és a személyes érzéseiről, de ezek lényeges részei az ilyen rendkívüli alkalmaknak. Külön örülök, hogy a péntek esti ifis

alkalmak közös felvezető részeibe is eljön mindig egy meghívott gyülekezeti tag, aki adott témával kapcsolatosan tesz bizonyosságot.

Az idei Összetartozásunk Napja egyik különleges momentuma az volt, hogy a régi ismert zenekari tagok mellett, új zenészeket ismerhettünk meg, akik bár elmondásuk alapján még csak kezdők, mégis véleményem szerint remekül szerepeltek már így elsőre is: ügyesen játszott mindenki a hangszerén, szépen énekeltek, öröm volt velük együtt énekelni.

A közös délutáni program egy finom ebéddel kezdődött. Az asztal szinte roskadozott a finom süteményektől.

A dicsőítő éneklés kint is folytatódott, ami után sokat beszélgethettünk. A „szerencsések” még a tombolás is nyertek.

A nagy jeges eső semmit sem vett el az alkalom szépségéből és értékéből. Sőt, szerintem még hozzá is tett, hisz ez által csak emlékezetesebb lett. Hála a délutáni zuhénak, a sátorban rekedt férfitagok megkezdték a következő gyülekezeti alkalom szervezését: a számukra annyira várt férfi napot.

Akik sajnos idén nem jutottak el az Összetartozás Napjára, azoknak biztatásul tudom mondani: jövőre is lesz ilyen alkalom, ami biztosan ugyan ilyen jó lesz, mint az idei!

Bollmann-Gyarmati Zsuzsanna

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: Litográfia Készült 350 példányban
26. évfolyam 7. szám Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917
Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Keresztrejtvény

I.	Pál itt is gyülekezetet alapít	Pált itt nem fogadták szívesen	Felirat mozgó képben	Előd	Ninive állama	Holland biztosító	Megnevezések
	Ibolya	Női név					
Amper							A
Felett ném.				__ - 20 szovjet rakéta		EEEE!	
A mi Urunk				Tonna		Valaki lánya férje (ék.hiba)	
				2 x Zorró		Ó németül	
				Jel hant fölött (ék.hiba)		Részvény társaság	
Ásványvíz		Cirkónium		Művészet angolul			
Mindent betölt		Szálloda		KFT ang. / Saját kezű			1000-szeres
				Olt népiesen			... feleim szümtükkel
... Frigyes színész						Folyadék	
Foci klub						Nitrogén	
Szaladt							
				Evő eszköz	Jövőmondó nő	Nem én	
				Mindaz ami Istené		Kockával dobható	
Zaj hiány			Nagy levegőt vesz				
Fém pénz							
Főpap Sám. 1-ből			Rü ___ M. énekesnő			Ábel egy nemű betűi	
Beszéd Istenhez		Minden angolul				Televízió	
Monte Cristo gr. szigete		Úgy legyen	Férfiak angolul			Bőr vegyjele	
... ági rokon, pl. nagyapja	Régi húros hangszer				Fűvös hangszer	Kalóz nélkül	
					Kén vegyj.		

MEGFEJTÉS: I. JEZUS SZAVAI (Jn)

Készítette: Ötvös Cs.

